

Arrest

nr. 70 245 van 21 november 2011
in de zaak RvV X / II

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, X, X, X en X, die verklaren van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 7 september 2011 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 juli 2011 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 12 september 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 oktober 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 november 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. MANDELBLAT, die verschijnt voor de verzoekende partijen en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De eerste verzoekende partij verklaart geboren te zijn op X.

De tweede verzoekende partij verklaart geboren te zijn op X.

De derde verzoekende partij verklaart geboren te zijn op X en is de zoon van de eerste en de tweede verzoekende partij.

De vierde verzoekende partij verklaart geboren te zijn op X en is gehuwd met de derde verzoekende partij.

De vijfde verzoekende partij verklaart geboren te zijn op X en is de dochter van de eerste en de tweede verzoekende partij.

Op 18 februari 2010 dienen verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf in op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Op 6 juli 2011 verklaart de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de aanvraag van verzoekers ontvankelijk, doch ongegrond. Dit is de bestreden beslissing, als volgt gemotiveerd:

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 18/01/2010 bij aangetekend schrijven bij onze diensten werd ingediend door :

J., B. (...) (R.R. ...)

Geboren te Mitrovica, op 14.07.1953,

J., S. (...) (R.R. ...)

Geboren op 10/12/1951

G. S. (...) (R.R...)

Geboren op 30/05/1971

J.V. (...) (R.R....)

Geboren op 23/11/1972

J., S. (...) (R.R. ...)

Geboren te Mitrovica, op 09/02/1981

J. H. (...) (R.R. ...)

Geboren op 17/12/2003

J. S. (...) (R.R. ...)

Geboren op 08/12/2004

J.A.(...) (R.R. 008021540139)

Geboren op 15/02/2008

nationaliteit: Kosovo

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, aanvraag die door onze diensten ontvankelijk werd verklaard op 06/08/2010, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ongegrond is.

Redenen :

Het aangehaalde medisch probleem kan niet worden weerhouden als grond om een verblijfsvergunning in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 te bekomen.

Uit het medisch advies van de arts-attaché (kopie in envelope in bijlage) blijkt het volgende: “Vanuit medisch standpunt kunnen we dan ook besluiten dat deze aandoening bij de betrokkene, hoewel dit kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien dit niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling en opvolging beschikbaar zijn in Kosovo. Derhalve is er vanuit medisch standpunt dan ook geen bezwaar tegen een terugkeer naar het herkomstland, Kosovo.” De betrokkene kan reizen.

Dusdanig stelt zich de vraag naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen in het herkomstland van betrokkene, zijnde Kosovo.

De gezondheidszorg in Kosovo wordt georganiseerd op drie niveaus, gekenmerkt door een toenemende graad van specialisatie. Er wordt gewerkt via een systeem van doorverwijzing en voorgeschreven medicatie op basis van de beoordeling van de geconsulteerde arts zoals dat in de meeste systemen van gezondheidszorg het geval is. Kosovo kent vooralsnog geen publieke ziekteverzekering, maar werkt met

het Beveridge-model waarbij gezondheidszorg geleverd en gefinancierd wordt door de overheid vanuit het algemene budget. Op het vlak van medicatie wordt gewerkt met een lijst van essentiële medicijnen, gebaseerd op de door de WHO ontwikkelde modellijst. De beschikbaarheid van de medicijnen op deze lijst wordt gegarandeerd door de regering en de medicijnen worden gratis aan de personen die ze nodig hebben verschaft.

Wat zorg en medicatie betreft, kunnen personen die afhankelijk zijn van sociale bijstand, personen ouder dan 65 jaar en mensen met een handicap genieten van gratis zorg en medicatie. Als verzoeker en zijn familie er niet in slagen het benodigde inkomen uit arbeid te verwerven, zal betrokkene via deze weg van de nodige zorg verzekerd zijn.¹ In het medisch advies van de arts staat niet vermeld dat betrokkene arbeidsongeschikt is. Op die manier zou hij of zijn echtgenote zelf kunnen instaan voor de kosten die gepaard gaan met de noodzakelijke hulp. Gezien deze beslissing ook geldt voor de meerderjarige kinderen van betrokkene kan worden verondersteld dat hij ook een steentje kan bijdragen in de financiële situatie van het gezin, bij terugkeer naar het land van herkomst. Verder kan betrokkene beroep doen op het REAB-programma van de International Organisation for Migration (IOM). De IOM wil de zelfstandigheid en integratie van mensen die terugkeren naar hun herkomstland verbeteren door ze te assisteren bij hun terugkeer en hun reïntegratie. Zo kunnen ze beschikken over microkredieten om hen te ondersteunen bij de opbouw van een nieuw leven². We kunnen dan ook stellen dat op het vlak van de toegankelijkheid van de medische zorgen niets de terugkeer van verzoeker in de weg staat.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

(...)

Gelet op de aanvraag om machtiging tot verblijf (dd. 18/01/2010) door betrokkene ingediend overeenkomstig artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 en gezien de asielaanvraag van betrokkenen op genoemde datum nog in behandeling was en gezien de genoemde datum binnen een termijn van zes maanden valt, volgend op de afloop van zijn asielprocedure werd voor onderhavige beslissing gebruik gemaakt van de taal die voor deze asielprocedure gekozen / bepaald werd, te weten het Nederlands (Toepassing van artikel 51 / 4§3 van de wet van 15 december 1980)."

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een eerste middel voeren verzoekers de schending aan van de artikelen 9ter en 62 van de vreemdelingenwet.

2.1.1. Verzoekers zijn onder meer de mening toegedaan dat de verwerende partij geen onderzoek naar de toegankelijkheid en de betaalbaarheid van de gezondheidszorgen in Kosovo gedaan heeft, op basis van lacunaire informatie tot haar conclusie komt en de gebruikte informatie door de arts van de verwerende partij op een voor verzoekers onvindbare website steunt. Zij adstrueren hun middel onder meer als volgt:

"(...) La simple référence par le défendeur en note 1 de sa décision de la liste d'un stock de médicaments ne signifie tout simplement rien...

Le site www.kosovo.xltn, mentionné par le médecin attaché est introuvable par le moteur de recherche ...

La partie adverse ne pouvait dès lors raisonnablement tirer les conclusions comme elle l'a fait dans la décision attaquée."

2.1.2. De verwerende partij repliceert als volgt op het middel van verzoekers:

"Verzoekende partij is van mening dat de arts-attaché geen onderzoek heeft gedaan naar de toegankelijkheid van gezondheidszorgen in Kosovo en de betaalbaarheid in hoofde van verzoekende partij. Nochtans verklaarde dr. C. (...) in zijn medisch attest dat verzoekende partij niet kan genieten van enige medische en sociale infrastructuur in haar thuisland. Er wordt niet duidelijk gemaakt waarom met

deze informatie geen rekening werd gehouden. Er werd een beslissing genomen op grond van onvolledige informatie en er werd niet onderzocht of een behandeling voorhanden is. Verkeerdelijk wordt geconcludeerd dat de behandeling beschikbaar is in het land van herkomst. De materiële motiveringsplicht werd geschonden.

De mogelijkheid van een kostverdiener in het gezin, is geen garantie op voldoende financiële middelen om de benodigde medicatie te verwerven. Een eenvoudig onderzoek via internet leert dat mevrouw Catherine SUCS een gespecialiseerd arts is, maar met een andere specialisatie als de medische problematiek waarmee verzoekende partij te kampen heeft. Er wordt ook niet gezegd van welke ambassade de informatie afkomstig is.

Verzoekende partij verwijst naar een internetonderzoek naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van de vereiste behandelingen in Kosovo. Zij verwijst naar en citeert uit een rapport van de Zwitserse Organisatie AIDE AUX REFUGIES, d.d. 1 september 2010. Uit de lijst in bijlage bij dit rapport blijkt dat het medicament Depakin 11,50 euro kost, Metformin 850 mg 2,20 euro en andere medicijnen zijn niet terug te vinden. Een eenvoudige verwijzing in de voetnoot van de beslissing volstaat niet. Verzoekende partij concludeert dat de vereiste medicamenten niet beschikbaar of toegankelijk zijn in Kosovo.

Verzoekende partij kan de website www.kosovo.xln niet terugvinden. Er is dus geen voldoende onderzoek gebeurd naar de financiële toegankelijkheid van gezondheidszorgen in Kosovo.

verwerende partij heeft de eer te antwoorden dat de thans bestreden beslissing deze is, d.d. 6 juli 2011 waarmee de aanvraag om machtiging tot verblijf in toepassing van artikel 9 ter van de Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980 ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

De arts-attaché is van oordeel, na onderzoek van alle medische gegevens in het administratieve dossier van verzoekende partij, dat deze geen actuele aandoening heeft die een reëel risico inhoudt voor het leven of fysieke integriteit, noch een aandoening die een reëel risico op een onmenselijke of vernederende behandeling omdat er een adequate behandeling en opvolging mogelijk is in het herkomstland. Er is vanuit medisch oogpunt geen bezwaar tegen een terugkeer naar het thuisland. Verzoekende partij kan ook reizen.

In de thans bestreden beslissing wordt vervolgens ook verslag gegeven over het onderzoek dat gebeurd is naar de toegankelijkheid van gezondheidszorgen in Kosovo.

Hieruit blijkt dat er inderdaad geen publieke ziekteverzekering bestaat, maar dat er wel gewerkt wordt met het Beveridge model waarbij gezondheidszorg geleverd en gefinancierd wordt door de overheid vanuit het algemeen budget. De beschikbaarheid van medicijnen die voorkomen op de lijst van essentiële medicijnen wordt gegarandeerd en ze worden gratis aangeboden aan de mensen die ze nodig hebben.

Het wordt gefinancierd uit het algemene budget. Met betrekking tot zorg en medicatie, is het zo dat personen die genieten van sociale bijstand, personen ouder dan 65 en gehandicapten genieten van gratis zorg en medicatie. Als verzoeker of zijn familie er niet in zouden slagen om een inkomen uit arbeid te verwerven, dan is de medische zorg voor verzoeker op deze manier gegarandeerd. Nergens wordt in de medische attesten aangestipt dat verzoeker, zijn echtgenote of meerderjarige kinderen arbeidsongeschikt zouden zijn. Er zijn dus geen tegenindicaties dat zij niet zouden kunnen bijdragen tot de financiering van de vereiste zorgen. Zij kunnen ook een beroep doen op het REAB programma, waarmee zij geassisteerd kunnen worden bij hun terugkeer en re-integratie in de samenleving in Kosovo. Concludeert wordt dat op vlak van de toegankelijkheid van medische zorgen niets de terugkeer van verzoeker in de weg staat.

De insinuatie van verzoekende partij dat er geen onderzoek zou zijn gebeurd naar de toegankelijkheid en beschikbaarheid van gezondheidszorgen in Kosovo, blijkt derhalve niet te kloppen met het administratieve dossier.

Aan de beslissing ging wel degelijk een grondig onderzoek vooral naar de beschikbaarheid en toegankelijkheid van gezondheidszorgen in Kosovo. Dit wordt zowel door de arts attaché als in de beslissing uitvoering omschreven. Door ten algemene titel te stellen dat de beslissing geen rekening heeft gehouden met cruciale medische informatie aangeleverd door verzoekende partij, aangaande de toegankelijkheid en beschikbaarheid van de nodige medische opvolging in Kosovo, mist de beslissing dan ook feitelijke grondslag.

Verzoekende partij stelt dat de mogelijkheid van een kostverdiener in het gezin, geen garantie is op voldoende financiële middelen om de benodigde medicatie te verwerven.

Nochtans is er geen informatie voorhanden waaruit moet blijken dat verzoeker, zijn echtgenote en de meerderjarige kinderen in het gezin arbeidsongeschikt zouden zijn. Er zijn dus meerdere personen in het gezin, die bij gebrek aan tegenindicaties, in staat zijn om een inkomen te verwerven uit arbeid. Verzoekende partij heeft ook niet aangetoond dat de medische kosten dermate buitensporig zijn, dat ze onmogelijk kunnen gedekt worden met een inkomen van één of meerdere mogelijke kostwinners in het gezin.

Uit de beslissing blijkt ook dat de beschikbaarheid van de vereiste medicijnen wel degelijk onderzocht is geweest. De conclusie was dat de benodigde medische zorgen en medicijnen beschikbaar zijn voor verzoekende partij in Kosovo. Verzoekers hebben het tegendeel niet aannemelijk gemaakt.

Ten onrechte lijkt verzoekende partij te insinueren dat de arts-attaché niet de vereiste specialisaties heeft om de problematiek van verzoekende partij te beoordelen. Verwerende partij merkt op dat deskundigheid van de arts-attaché in casu niet ter discussie staat, en dat verzoekende partij ook geen enkele concrete aanwijzing geeft waaruit het tegendeel zou blijken.

De verwerende partij concludeert dat de bestreden beslissing wel degelijk afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte.

De verwerende partij merkt op dat verzoekende partij de motieven van de beslissing schijnt te kennen, vermits zij ze aanvecht in het verzoekschrift. Aan de formele motiveringsplicht werd derhalve voldaan.

“Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt. (zie o.a. R.v.St., nr. 167.407, 2 februari 2007; R.v.St., nr. 167.411, 2 februari 2007). De verzoekende partij voert bij gevolg de schending van de materiële motiveringsplicht als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur aan, zodat dit onderdeel van het middel vanuit dit oogpunt wordt onderzocht.” (R.V.V., nr. 14.261 van 29 november 2007)

“Wat betreft de ingeroepen schending van artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover zij in rechte beschikt.

Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (RvS 31 oktober 2006, nr. 164.298; RvS 5 februari 2007, nr. 167.477). (R.V.V, arrest nr. 21.513 van 16 januari 2009)

De beslissing is derhalve afdoende formeel gemotiveerd. In de mate dat verzoekende partij van oordeel is dat de materiële motiveringsplicht met voeten getreden werd, heeft de verwerende partij de eer te antwoorden dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich niet in de plaats kan stellen van de administratieve overheid.

Hiervoor kan verwezen worden naar rechtspraak van de Raad van State, die in casu, mutatis mutandis van toepassing is:

“Overwegende dat het bij de beoordeling van de materiële motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling van de gegrondheid van het dringend beroep in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van het dringend beroep is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.” (R.v.St., arrest nr. 139.590 dd. 20 januari 2005; 16.443 CGV — BBWT)

(R.v.St., arrest nr. 163.382 dd. 10 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 147.167/XIV—18.551)

“41Overwegende, in de mate dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing inhoudelijk aanvecht en aldus de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoert, dat het bij de beoordeling daarvan niet tot de bevoegdheid van de Raad van State behoort zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid; dat de Raad van State in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd is na te gaan of deze overheid bij haar beoordeling is uit gegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.”

(R.v.St., arrest nr. 164.103 dd. 25 oktober 2006, Staatsraad Adams, G/A 144.344/XIV—17.680)

Verwerende partij is derhalve van oordeel dat de beslissing afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte. De beweringen van verzoekende partij kunnen hieraan geen afbreuk doen.

Het eerste middel is niet gegrond.”

2.1.3. Artikel 62 van de vreemdelingenwet, dat stelt dat beslissingen met redenen omkleed moeten zijn, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. Het verplicht de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. De bestreden beslissing geeft duidelijk het determinerend motief aan op grond waarvan deze werd genomen. In de motivering van de bestreden beslissing wordt verwezen naar de juridische grondslag, met name artikel 9ter van de vreemdelingenwet en naar het feit dat, hoewel de medische aandoening beschouwd kan worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden

voor eerste verzoekers leven en fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt, dit in casu niet het geval zal zijn aangezien de behandeling en opvolging in Kosovo beschikbaar zijn. Hierop wordt in de bestreden beslissing uitgelegd waaruit de opvolging en de behandeling in Kosovo kan bestaan.

Dienvolgens moet worden vastgesteld dat verzoekers niet duidelijk maken op welk punt deze motivering hen niet in staat stelt te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen, derwijze dat hierdoor niet zou zijn voldaan aan het doel van de formele motiveringsplicht.

Uit het verzoekschrift blijkt tevens dat verzoekers de motieven van de bestreden beslissing kennen, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt en verzoekers bijgevolg de schending van de materiële motiveringsplicht aanvoeren, zodat dit onderdeel van het enig middel vanuit dat oogpunt wordt onderzocht. Nazicht van de materiële motiveringsplicht houdt in casu nazicht van de aangevoerde schending van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in.

Tevens dient te worden benadrukt dat het bij de beoordeling van de motiveringsplicht niet tot de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen behoort zijn beoordeling van de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van deze aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet in onredelijkheid tot haar besluit is kunnen komen.

Op 18 januari 2010 dienen verzoekers een aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet in. In de aanvraag roepen verzoekers aandoeningen in hoofde van de eerste verzoekende partij in. De ambtenaar-geneesheer erkent dat de aandoening van de eerste verzoekende partij kan beschouwd worden als een medische problematiek die een reëel risico kan inhouden voor haar leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld en opgevolgd wordt. Daarom werd er een onderzoek gevoerd naar de toegankelijkheid van de benodigde medische zorgen in het land van herkomst, met name Kosovo. In het advies van de geneesheer aangeduid door de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid wordt verwezen naar een lijst van geneesmiddelen. Op grond van die lijst van geneesmiddelen stelt de geneesheer dat de volgende geneesmiddelen in Kosovo aanwezig zijn: *“La metformine, le Valproate de sodium, la fluoxétine en glyceryl trinitrate.”* Deze geneesmiddelen zijn terug te vinden op een lijst van geneesmiddelen, die door de verwerende partij aan het administratief dossier toegevoegd werd. In hetzelfde rapport van de geneesheer wordt er ook verwezen naar de beschikbaarheid van *“Amlor=Amlodipine”*. Volgens de geneesheer kan de beschikbaarheid van deze medicatie nagegaan worden via de volgende website *“www.kosovo.xln.”* Het administratief dossier bevat geen afdruk van deze informatie. Voorts merkt de verzoekende partij in haar verzoekschrift terecht op dat deze website op het internet niet kan gevonden worden. Bijgevolg kan noch uit de bestreden beslissing noch uit het administratief dossier afgeleid worden waarop de oordeelsvorming van de gemachtigde ambtenaar van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid betreffende de beschikbaarheid van voormeld medicijn gegrond is. Evenmin kan er worden nagegaan of de administratie uit de inlichtingen waarover zij beweerde te beschikken wel de juiste conclusie getrokken heeft. Daar de administratie deze determinerende informatie niet ter beschikking van de Raad gesteld heeft, maakt ze de wettigheidscontrole op haar beslissing onmogelijk (RvS 17 februari 1998, nr. 71.867).

Het middel is in de aangegeven mate gegrond en leidt tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing.

Aangezien de eventuele gegrondheid van de overige middelen, of onderdelen ervan, niet tot een ruimere nietigverklaring kan leiden, dienen deze niet onderzocht te worden.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verwerende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 6 juli 2011, waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard, wordt vernietigd.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 875 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op eenentwintig november tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN